

Stykke op efter, hvad Formueskatteloven angaar, om hvilken altsaa disse Bemærkninger gælder, maa jeg sige, at jeg undrer mig over, at den højtærede Minister dog ikke i det mindste har undgaaet at lade sin forøgede Formueskat ramme saadanne Personer, som er under Skattegrænsen til Indkomstskat. Dette kunde godt gaa ind i Systemet, og det forekommer mig, man fra alle Sider maatte kunne være enig om i saa trykkende Tider som disse, at Folk, der ikke en Gang har naaet Indkomstskattegrænsen — altsaa 600—700—800 Kr., efter hvor man bor —, overhovedet ikke burde komme til at svare en forøget Skat. Skønt jeg ellers ikke skal komme ind paa fortidige Stridigheder om Skattelovgivning — det hården højtærede Finansminister og jeg ikke nogen Grund til —, er der dog en Bemærkning, som jeg ikke kan undlade at gøre. Jeg kan ikke lade være at udtale nogen Forbavelse over, at en Formueskat, hvor Stigningen begynder saa lavt nede, fremkommer som Forslag netop fra en Regering, der er udgaaet af det samme Parti, som i 1911—12 ikke vilde have den da bestaaende Formueskat — som endda var ikke lidt lavere end den nu bestaaende — til at stige, før man naaede op til en Formue paa mindst 40,000 Kr. Det var noget, som det radikale Partis daværende Ordfører, den nuværende højtærede Forsvarsminister (P. Munch), og jeg vekslede mange Bemærkninger om. Jeg fandt, at det var alt for højt oppe, han satte Grænsen. Men jeg skal ikke nægte, at jeg vilde have undret mig, hvis nogen Spaamand da kunde have forudsagt mig, at et Ministerium af det samme Parti faa Aar efter, endda under Krigstilstand og Dyrtidsforhold, skulde fremkomme med Forslag om en Formueskatlov, hvor Stigningen begyndte endog ved 10,000 Kr. Den nuværende højtærede Forsvarsminister anførte som en stor Dyd ved sit Forslag, at Formueskatteforøgelsen vilde kun ramme neppe 12,000 Mennesker. Men den Forøgelse, der nu er foreslaaet, vil, endda efter en statistisk Opførelse fra 1909—10, ramme 96,000 Mennesker, og der er ingen Tvivl om, at havde vi en statistisk Opførelse op til Dato, vilde det vise sig at være meget mere.

I øvrigt er der i Lovforslaget om Formueskatten indført en stærkere leddelt Skala end i den nugældende Lov. Til Eksempel deles, som jeg allerede berørte, Formueskatten indtil 15,000 Kr. i 2 Skatte-

trin, og et andet vedrørende Formuer mellem 10,000 og 15,000 Kr. Ligeledes deles Beskatningen af Formuer paa mellem 50,000 og 100,000 Kr. i 2 Trin, hvor 50,000 Kr. udgør Grænsen. Nu er jeg mig bevidst, at det at leddele saa fint som muligt har noget meget tiltalende ved sig teoretisk set, thi det synes, som man kommer Retfærdigheden nærmere for hvert nyt Led, man sætter ind, og at man saaledes nøje afpasser Skatten efter Skatteevnen, men det har efter min Overbevisning ret store praktiske Ulemper, som nok kan opveje den teoretisk større Retfærdighed, og Ulemperne bliver større, jo flere Led man sætter ind. Det er netop det, der virker saa stærkt ved Gruppeskalaen, og det er det, man undgaar ved Rateskalaen, hvor det hele glider let over i hinanden. Ulempen er den, at naar man har mange Led med ret stærke Forhøjelser fra Gruppe til Gruppe, bliver det en vanskelig Ting for Ligningsautoriteterne at sørge for ikke at blive taget ved Næsen, thi Skatteyderne kan da ved en lidt hasarderet Opstilling let klemme sig et Trin ned, det gaar uhyre let ved Formueopførelsen, thi da det kommer an paa, hvorledes man vurderer sine Ejendele, vil det let kunne lade sig gøre at klemme sig et Trin eller maaske endog 2 ned under den Skattegruppe, man egentlig skulde tilhøre. Fristelsen dertil kan være meget stor, og det er vanskeligt og mange Gange pinagtigt for de skattesættende Myndigheder at skulle paavise det, ja i mange Tilfælde er det umuligt at gøre det. Derfor tror jeg, det er at anbefale ogsaa for Formueskattens Vedkommende at gaa til en ret rummelig Gruppering fremfor at leddele alt for stærkt.

Endvidere har den højtærede Minister i sit Lovforslag gjort Progressionen væsentlig stærkere end i den gældende Lov. I denne standser Progressionen ved 200,000 Kr., men her omfatter den yderligere 3 Trin, nemlig mellem 200,000 og 500,000 Kr., mellem 500,000 Kr. og 1 Million og over 1 Million Kr. Som den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, var ogsaa her det Forslag, der blev vedtaget af Folketinget, mere vidtgaaende end den nugældende Lov, dog var Forskellen ikke saa stor, som den var for Arveafgiftens Vedkommende. Progressionen i det Lovforslag, som forlod Folketinget i Foraaret 1912, var som fra 1 til 3, i den nugældende Lov er den som fra 1 til 2, men i den højtærede Ministers Forslag er den som fra 1 til 4 å 5. Det er altsaa en ikke ringe Skærpelse af Progressionen, og den